

Nr 81.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om vidgad rätt för statliga befattningshavare att åtnjuta tjänstledighet mot B-avdrag för arbete inom personalsammanslutning.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Lundqvist m. fl.* (I: 62) och den andra inom andra kammaren av fröken *Wetterström* och herr *Kyling* (II: 90), har hemställts, att riksdagen måtte besluta om sådana ändringar av bestämmelserna i 28 § statens allmänna avlöningsreglemente att antalet tjänstledighetsdagar mot B-avdrag för arbete inom personalsammanslutning ökas från 15 till 30 dagar.

Till stöd för förslaget anföra motionärerna följande.

Alltsedan förenings- och förhandlingsrätten trädde i kraft den 1 januari 1937 har betydelsen av de fackliga tjänstemannaföreningarnas arbete starkt ökat.

Den allmänna utvecklingen på arbetsmarknaden med en fortskridande utbyggnad av såväl arbetsgivarnas som arbetstagarnas organisationer har varit en av orsakerna till att även statstjänstemännens personalsammanslutningars arbetsuppgifter blivit synnerligen omfattande och tidskrävande. Allt fler och fler frivilliga krafter behövas för de många uppgifter som lagts på organisationerna även från samhällets sida.

I bestämmelserna för tjänstledighetsavdrag stadgas att tjänsteman kan erhålla tjänstledighet för uppdrag inom personalsammanslutning i 15 dagar per kalenderår mot B-avdrag.

Då föreningsarbetet ständigt tilltar i omfattning samtidigt som dess betydelse ökas, bör enligt vår mening tiden för tjänstledighet för detta ändamål förlängas. Som det nu är, få de allra flesta tjänstemän, som aktivt deltaga i sin personalsammanslutnings arbete, uttaga tjänstledighetsdagar, vilka få uttagas mot C-avdrag. Den tidigare fördelningen mellan arbetsgivare och arbetstagarparten av kostnaderna bör upprätthållas.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, *statens lönenämnd* avgivit utlåtande och därvid framhållit, att frågan om ändring av bestämmelser i Saar icke bör upptagas till fristående prövning utan bedömas i ett vidare sammanhang, exempelvis vid en kommande översyn av Saar. Lönenämnden anser därför, att motionerna icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet. På de skäl, som statens lönenämnd i sitt över motionerna av-
givna utlåtande anfört, finner sig utskottet böra avstyrka det i motionerna
framlagda förslaget. Utskottet hemställer förty,
att motionerna I: 62 och II: 90 icke må av riksdagen bi-
fallas.

Stockholm den 18 april 1952.

På statsutskottets vägnar:

KARL WARD.

Närvarande: se under utlåtandet nr 79.